

mærkning er den, at det er overordentlig tillokkende for Mange at see, at Embedsmændenes Antal formindskes, men en ikke ubelivende Følge af det formindskede Antal af Embedsmænd er en forøget Byrde og Uleilighed for Befolkningen; vil man den ene af disse to Ting, maa man ogsaa finde sig i den anden, thi de lade sig sikkert ikke adstille.

Utsættelse: Det forekommer mig, at der er saa Ting, som saa lidt høre sammen som Dommer- og Fogedforretninger i et Land, hvor Grundloven siger, at Dommermagten og hvad der ligger under den skal være adskilt fra den udøvende Myndighed. Fogden er en udøvende Myndighed, og Dommer er Venævnelsen for det Institut, som skal være adskilt derfra; de staae paa en vis Maade som fuldkommen betegnende to forskjellige Retninger. Hvad Auktionsvæsenet angaaer, troer jeg, man kan sige, at saalænge den Misforstaaelse bliver ved at herse, at Dommeren skal være Auktionsholder og raabe: „Første, anden, tredie Gang! Ingen bedre?“ saalænge er man ikke rigtig kommen ind paa at betragte Dommeren, som man skulde. At finde en anden Maade til at ordne denne Sag paa, kan ikke være vanskeligt, siden den er funden paa saamange andre Steder. Jeg begriber godt, at det der, hvor der endnu er mange af disse Embedsmænd, som leve af Sportler, er vanskeligt at tage de bedste Sportler bort, men naar man efterhaanden kommer ud over dette, maa man kunne finde en Maade, hvorpaa denne Forretning kan sondres fra Domsembedsmanden, saa at han ikke engang af en Feiltagelse kan komme til at sige om Nærfærdigheden: „Første, anden, tredie Gang! Ingen bedre?“ Det er en Feil at forene disse forskjellige Forretninger, de hænge slet ikke sammen; dette hele Auktionsvæsen, at komme til Auktionsbordet og til Auktionsfrotosten er ikke Noget, som er rigtigt for en Dommer, saa at jeg ogsaa haaber, at man i Udvalget vil finde paa Midler til at ordne dette Forhold paa en anden Maade. Jeg troer, at man uden væsentligt at bebyrde Befolkningen kan tage Ombudsmand, som dog ere at finde og findes andetsteds, som for den Fordeel, de kunne skaffe sig selv, ville overtage disse Forretninger. De

kunne skaffes baade paalidelige og i tilstrækkelig Mængde paa de forskjellige Steder. At concentrere Domsmyndigheden lidt mere, end den har været før, troer jeg, at der ikke er saa stor Fare ved; især naar vi — og dette er her paa sit Sted — gaae over til et Fredsdommersystem. Jeg har ogsaa den Formening, at man meget let kan ordne de forskjellige Dele af det, der har været bragt ind under denne Lovs Behandling, naar vi blot ikke gaae ud fra den Forudsætning, at vi skulle være færdige i en Stynding, og at man for at kunne faae Nævningsinstitutionen indført, maa gjøre dette, som man bedst kan komme affled dermed i det nærværende Stille. Her tynger atter denne Idée om Nævningerne paa os; det, som her foreligger, kunde vi have gjort for mange Aar siden, men vi ere ikke komne dertil, fordi vi ikke kunde gjøre det store Skridt, som vi skulde have gjort først, nemlig at betale Retsbetjentene med faste Lønninger; men saasnart vi vare komne derover, saasnart vi havde gjort dette Skridt og sikret Retsbetjentene gode Lønninger, saa var der ingen Vanskelighed iveni. Vi have siden Grundlovens Indførelse hele Tiden været undervejs til at faae et saadant Forslag sat igjennem, og derefter komme til Nævningeforslaget, men vi have ikke kunnet komme dertil for Sportelsystemets Skyld. Da det nu imidlertid paa engang brød igjennem med Sportelsystemet, saa var Vanskeligheden ved at komme til Nævningssystemet hævet, saa havde man overordentlig Hast, og kunde ikke hurtigt nok blive færdig med det. Det er den vrang Veie at gaae, dette skulle vi overlade til Regjeringen, og Repræsentationen skal ikke følge med deri. Repræsentationen skal bære Byrden af det, der var sleet i den foregaaende Tid, at de juridiske Embedsmænds Lønning har forhindret Ordningen i en Række af Aar. Det er nu engang sleet, og det maa derfor bæres som et Onde, men den skal ikke nu, fordi det er sleet, paa engang springe ind og haste med Reformer, som kun kunne gjøres heldige og nyttige, naar de blive gjort ordentlig, forstandig og fuldstændig. — Naar man tager alle disse Ting, som her skulle blive ved Dommerne, vil man see, at de ere af meget forskjelligartet Beskaffenhed; hvad her er omtalt af Skjøde- og Pantevæsenet, hænger sammen